

Framtidsutsikter för isländsk ishockey

- Landslagstränarnas perspektiv

Snorri Sigurbergsson

GYMNASTIK- OCH IDROTTSHÖGSKOLAN
Självständigt arbete grundnivå: 59:2018
Utbildningsprogram: Tränarprogrammet
Handledare: Jane Meckbach
Examinator: Leif Yttergren

Sammanfattning

Syfte och frågeställning

Syftet med denna studie var att beskriva och undersöka det isländska herrlandslaget i ishockey, dess utveckling och framtida utmaningar. Frågeställningar som hjälpte till för att besvara syftet var:

- Hur har tränarna arbetat med utvecklingen av ishockeylandslaget?
- Vad krävs enligt tränarna för att ishockeyn ska utvecklas på Island?

Metod

Undersökningen har en kvalitativ ansats, med halvstrukturerade intervjuer som har genomförts för att samla in data. Fyra tränare intervjuades. Samtliga tränare har varit förbundskaptener för det isländska herrlandslaget någon gång mellan åren 1999 till 2018. Intervjuerna spelades in med hjälp av telefon, blev transkriberade i sin helhet och tematiskt analyserade med meningskodning.

Resultat

Utifrån intervjuerna framkom det att tränarna under sin tid som förbundskaptener har arbetat med att utveckla den fysiska träningen, skapa mer utbildningsmaterial för tränare och spelare samt försöka att maximera tiden med landslagstruppen.

För att ishockeyn ska fortsätta utvecklas enligt tränarna behöver Islands trupp bättre fysik, möjlighet att spela fler och bättre matcher, ett större samarbete mellan klubbarna och förbundet, mer tid ihop med landslaget, utöka och ha ett större spelarutbyte med andra länder samt anställa en person driver utvecklingen av ledare och spelare på Island.

Slutsats

Utifrån studiens resultat kan en slutsats dras att det finns många områden som måste förbättras så att det isländska herrlandslaget i ishockey kan höja sin nivå och kvalificera sig till en högre grupp på VM. Vidare måste fysiska kvaliteter förbättras hos de enskilda spelarna vilket i sin tur kommer generera att ishockeyn på Island utvecklas.

Nyckelord: Ishockey, Island, sport, tränare, spelare

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
1.1 Ishockeyns utveckling på Island.....	1
1.2 Forskningsläge	2
1.2.1 Arbeta utifrån en röd tråd	3
1.2.2 Att bygga självförtroende hos ett lag	3
1.2.3 Bättre omgivning leder till bättre resultat.....	4
1.2.4 Vad krävs för att ett landslag ska vara bra?.....	5
1.2.5 Leken spelar roll.....	5
1.2.6 Att bli och utvecklas som tränare	6
1.2.7 Att arbeta som ishockeytränare	7
1.3 Syfte och frågeställningar.....	8
2. Metod	9
2.1 Val av metod	9
2.2 Urval av deltagare	9
2.3 Studiens genomförande	10
2.4 De sju stegen i studien.....	10
2.5 Analyser.....	11
2.6 Trovärdighet och pålitlighet	12
2.7 Etiska överväganden.....	12
3. Resultat.....	13
3.1 Tränarnas arbete med utvecklingen av ishockeylandslaget	13
3.1.1 Fysisk träning	13
3.1.2 Utbildningsmaterial	13
3.1.3 Mer tid med landslaget.....	13
3.1.4 Landslagstränaren på Island	15
3.2 Vad krävs för att ishockeyn ska utvecklas på Island?	16
3.2.1 Bättre fysisk.....	16
3.2.2 Fler och bättre matcher.....	16

3.2.3 En person två roller	17
3.2.4 Fler spelare måste utanför Island och bättre spelare in	18
3.3 Sammanfattning av resultatet	19
4. Diskussion	20
4.1. Förbättra fysiken.....	20
4.2 Flera matcher	21
4.3 Skapa en ny roll	22
4.4 Hitta mer tid med landslaget	23
4.5 Att ha en landslagstränare på Island.....	24
4.6 Fler spelare utomlands och bättre spelare in	25
4.7 Metoddiskussion.....	26
4.8 Vidare forskning.....	27
5. Slutsats	27
Käll- och litteraturförteckning.....	28

Bilaga 1 Litteratursökning

Bilaga 2 Intervjuguide på svenska

Bilaga 3 Intervjuguide på engelska

Bilaga 4 Missivbrev på svenska

Bilaga 5 Missivbrev på engelska

1. Inledning

År 2016 var det 332 529 invånare på Island (Hagstofa Íslands, 2018-03-28). Av dem var 582 medlemmar (1,7 %) i fyra föreningar som bedriver ishockey på Island (ÍSí 2016). År 2006 var det 299 891 invånare (Hagstofa Íslands, 2018-03-28) och då hade de tre föreningar som fanns då 984 utövare, motsvarande 3,2 % (ÍSí 2015-04-10). Således har antalet utövare i ishockey minskat under den senaste tioårsperioden. Den isländska seniorligan har haft som mest sex lag, men idag återfinns tre lag. Det isländska herrlandslaget tog VM-silver 2014 i division 2A, vilket är det bästa resultatet på internationell nivå. Sedan dess har laget haft en nedåtriktad spiral och i VM 2018 åkte de ur division II grupp A till division II grupp B.

Min förhoppning med denna studie är att ta fram resultat som kan hjälpa det isländska ishockeylandslaget med att vända spiralen uppåt, nå nya höjder och förbättra ishockeyn på Island i sin helhet.

1.1 Ishockeyns utveckling på Island

En av Islands äldsta idrottsföreningar är Skautafélag Reykjavíkur (SR) som startade 1873 och med några års uppehåll fortfarande existerar och är verksam (Skautafélag Reykjavíkur, 2018-06-09). Det finns två andra föreningar på Island som enbart fokuserar på skridskoidrotter, Skautafélag Akureyrar (SA), som startade 1937 (Skautafélag Akureyrar), och Skautafélagið Björninn (Björninn), som är den yngsta med start 1990. Föreningarna SR och Björninn har sina hemmaarenor i huvudstaden Reykjavík, en stad som ligger på södra sidan av Island, och SA har sin hemmaarena i Akureyri, en stad som ligger på norra sidan av Island.

I mars 1998 blev det en stor förändring för ishockeyn på Island, då den första ishallen öppnade i Reykjavík. Fram till dess hade all ishockeyträning bedrivits utomhus på konstgjord is eller naturis (Skautafélag Reykjavíkur, 2018-06-09). År 1999 fick SA också en ishall i Akureyri. De två lagen, SR och Björninn, som fanns i Reykjavík delade på istiderna fram till 2003. Detta år iordningsställdes ytterligare en ny ishall och Björninn fick tillgång till sin nya hemmaarena. I dag finns det tre ishallar på Island.

År 2014 startades en ny förening, Esja, som endast hade ett herr A-lag. Föreningen fick använda sig av SR's hemmaplan för att träna och spela sina matcher. Året som Esja blev mästare på Island, 2018, var också det år som de var tvungna att lägga ner föreningen på

grund av att de inte fick bidrag från förbundet då klubben inte bedrev någon ungdomsverksamhet. Vidare fann föreningen det svårt att starta upp någon ungdomsverksamhet då de delade ishallen med SR som bedriver ishockey, konståkning och curling (Jónsson 2018).

De tre föreningar som idag bedriver ishockey har också inom sin verksamhet konståkning och curling. Ishallarna är dessutom till för allmänheten och erbjuder öppettider under dagtid för skridskoåkning. På grund av all verksamhet som bedrivs i ishallarna finns få istider för ishockeylag och A-lagen tränar oftast sent på kvällarna, 22:00-23:30.

Hockeysäsongen för en spelare som spelar i isländska ligan och är med i isländska ishockeylandslaget startar i oktober och slutar i april. Säsongen för de aktiva i seriespelet består av 16 matcher i grundserien och sen tre till fem matcher i slutspel. Dessutom spelar varje lag fyra cupmatcher. De spelare som ingår i herrlandslaget i ishockey och spelar i VM läggs till ytterligare fem matcher. Det betyder att det spelare som spelar på Island och i landslaget kan max spela 30 matcher över en säsong.

Det isländska herrlandslaget i ishockey deltog för första gången i VM år 1999 i den lägsta divisionen; D-VM som gick av stapel i Krugersdorp i Sydafrika. De närmaste åren klättrade laget upp i divisionerna, till division II, grupp A som gick av stapel i Belgrad, Serbien, 2014. Vid detta VM placerade sig det isländska herrlaget på andra plats. Därefter har laget placerat sig sämre och sämre vilket resulterade i att vid det senaste VM:et, 2018, i Nederländerna, åkte laget ut, från division II grupp A till samma division men grupp B. Från Island började att delta i VM har landslaget haft 12 tränare (Eliteprospects 2016-2017, 2019) och av dem har endast en varit ifrån Island (Eliteprospects 2007-2008, 2019).

1.2 Forskningsläge

I dagsläget finns det ingen forskning om ishockey och dess utveckling på Island. Följande forskningsgenomgång omfattar studier kring följande sju områden; arbeta utifrån en röd tråd, att bygga självförtroende hos ett lag, bättre omgivning leder till bättre resultat, vad krävs för att ett landslag ska bli bra, leken spelar roll, att bli och utvecklas som tränare och att arbeta som ishockeytränare.

1.2.1 Arbeta utifrån en röd tråd

Det pratas ofta om att ha en röd tråd i sitt arbete. Det var något som Hassanin, Light och Macfarlane (2018) skrev om när de intervjuade tränarna för Nya Zealands landslag i rugby och hur det har ändrat på hur ledarskapet ser ut. I deras forskning framgick att landslagsledningen hade ändrat på sitt arbete och det var tre punkter som nu framträdde. Punkt nummer ett; hur de rekryterade spelare till landslaget, nummer två; hur de arbetade med spelarna när de väl var med i landslaget och den tredje-punkten; hur de arbetade med att förändra den kulturella spelstil som var förhärskande.

Den första punkten handlar om när det blev dags att välja laget var det inte de spelare som var bäst teknisk, snabbast eller de som fick mest betalt som blev utvalda. Tränarna valde istället de spelare som ledarteamet tyckte var de ”rätta” spelarna, de ville ha spelare som hade en bra arbetsetik, offrade sig själva och visade lojalitet till sina klubblag. Under de senare åren hade det blivit något av ett problem att spelare inte längre brydde sig om sin hemmaklubb och hur de spelade där, spelarna var alltid säkrade en plats i landslaget. Tränarna såg det som att en spelare skulle lära sig genom rugby att engagemang och sammanhållningen i laget var viktigare än någon enskild talang och att vinna matcher. Spelarna skulle lägga lagets behov före sina egna.

Punkt nummer två som Hassanin, Light och Macfarlane nämner i studien är att arbeta med människan och inte enbart med spelaren. ”Allt handlar inte om att vinna, utan att få ut det bästa av spelaren” (författarens översättning). För att vara en bra tränare, enligt de personer som intervjuades, ska man bry sig om sina spelare, hjälpa dem både på och utanför planen, visa intresse i deras liv utanför idrotten och kunna ge dem råd när de behöver det. Tränarna ville att spelarna ska våga ifrågasätta tränarnas beslut. Enligt tränarna skapar det en bättre och tänkande spelare samt det är utvecklande för tränarna själva.

Den tredje punkten hänger ihop med de ovanstående två. Tränarna ville få in en ny kultur i sitt spel, ett spel som handlade mer om att göra det som var bäst för laget och inte bara för sig själv. För att göra det använde tränarna sig av ritualer till att lyfta den nya kulturen.

1.2.2 Att bygga självförtroende hos ett lag

Att bygga självförtroende och låta spelarna tro att de klarar av uppgiften är något som de allra flesta tränare kan relatera till. Ronglan (2007) studerade, med hjälp av observationer och

intervjuer av ett damlandslag inom handboll, vilka hade vunnit många medaljer vid internationella mästerskap. Studien varade i ett år, under vilket han verkade som landslagets assisterade tränare och utförde då observationerna samtidigt. Under den tiden samlades laget 12 gånger, deltog i två mästerskap och spelade totalt 42 matcher. Efter det sista observationstillfället genomförde Ronglan 17 semi-strukturerade intervjuer av de 16 spelarna i truppen samt huvudtränaren. Vid intervjuerna delade han upp spelarna i tre grupper. Grupp A innehöll spelare som sågs som nyckelspelare och hade mycket speltid. Grupp B var stabila spelare som fick lagom mycket speltid. I grupp C ingick spelare som hade mindre speltid totalt sett.

Ronglan menar att bygga lagets självförtroende går genom tre steg: Den första delen handlar om hur tränarna arbetade med det hos laget. Andra delen handlar om att stärka laget genom att visa att man tror på det man gör och den målsättning som laget har satt. Sista delen är utvärdering, där tränaren pratar om hur de har jobbat med utvärderingen och hur spelarna medverkar i den.

1.2.3 Bättre omgivning leder till bättre resultat

De allra flesta känner igen det isländska fotbollslandslaget, dels deras framgångar i Europa under europamästerskapet i Frankrike 2016 och dels ”vikingaklappet”. Många relaterar den isländska fotbollsframgången med att Lars Lagerbäck blev landslagstränare år 2011.

Enligt en intervjustudie gjord av Halldorsson (2017) började det mycket tidigare än 2011 och inte bara i fotboll. I studien intervjuas nuvarande och före detta spelare i fotboll, handboll, basketboll och gymnastik, tränare för samtliga sporter, idrottsjournalister och styrelsemedlemmar.

Då Island är en liten ö mitt i Atlanten hade det förstärkt befintliga åsikter, värderingar och metoder. Det var inte förrän tränare ifrån andra länder kom över till Island som idrottskulturen skulle förändras. De nya tränarna kom med nya idéer och metoder som ingen på Island hade använt tidigare. Den första sporten var handboll som tog in en polsk tränare, Bogdan Kowalczyk, som kom till Island 1978. Herrlandslaget i handboll har också den längsta historien med deltagande på många stora internationella turneringar av alla lagidrotter på Island. Med nya tränaren följde mer professionalism i sporten. Han fick spelarna till att investera mer tid i handbollen och att nå bättre framgångar. Intensiteten och volymen på träningarna höjdes och spelarna togs ur sin bekvämlighetszon (Halldorsson, 2017, s. 44 – 46).

Samma sak kan sägas om basketen på Island. Där en tränare ifrån Ungern, Laszlo Nemeth, kom till Island år 1988. Han ändrade spelarnas mentalitet, men också på strukturen och organisationen kring landslaget. Därefter kom svensken Peter Öqvist och tog över landslaget 2012. Han har ändrat det mesta runt laget och det var mycket fokus på alla småsaker, till exempel fick ingen som var i samma idrottshall som landslaget prata i telefon när det var träning (Halldorsson, 2017, s.46).

Fotbollen blev sen det sista landslaget till att ta in en utländsk tränare och lyckas med det. Som tidigare nämnts var det Lars Lagerbäck som anställdes 2011. Likt övriga tränare stod han för mer professionalism och struktur på allt. Han ändrade på hur spelarna reste till och från matcher, förberedelser innan match och hur laget tränade. Spelarna tyckte att de flesta träningarna var tråkiga, men de accepterade det då resultaten kom och de började spela mer som ett lag (Halldorsson, 2017, s. 47).

1.2.4 Vad krävs för att ett landslag ska vara bra?

Det finns många variabler som kan göra att ett landslag har bra framgångar. I en studie gjord av Bauer och Lehmann (2008) argumenterar de för att det finns ett samband mellan framgångar hos landslag som har många spelare som spelar utanför sitt hemland samt att det finns många importörer i den högsta inhemska ligan.

De studerade alla lag som deltog på världsmästerskapet i fotboll 2006. Det var 32 lag och över 700 spelare. Med olika formler som användes i studien studerade de korrelationen mellan landets placering på världslistan gjord av FIFA, Fédération International de Football Association, och på beräknat marknadsvärde på landslaget.

Det som de kom fram till var att det finns ett positivt samband mellan spelare som spelar utanför sitt hemland och importerade spelare som spelar i den högsta inhemska ligan. De spelare som kommer och spelar i den inhemska ligan delar med sig av sina kunskaper och sina rutiner. Spelarna som spelar utanför hemlandet spelar oftast i bättre ligor än den som är hemma och lär sig då av de spelare som finns runt om kring dem där.

1.2.5 Leken spelar roll

År 2014 genomfördes en studie av Halldorsson, Thorlindsson och Katovich som handlade om spontanidrott hos barn och ungdomar och om den kan hjälpa till med att nå hela vägen till

eliten. Forskarna använde sig av semi-strukturerade intervjuer till att få mer djup i svaren. De intervjuade totalt tio elitidrottare ifrån Island och varje intervju tog runt 60–90 minuter. De fyra fokusområdena på frågorna var; atletens introduktion till idrott, deras utveckling inom idrotten, om familjen och vännerna och om arbetsmoral och motivation.

Resultatet delades de upp i två delar. Den första delen handlar om hur spontanidrott har hjälpt dem att älska sin idrott. Spontanidrott är dynamisk, stimulerande och social för yngre atleter och kreativitet uppmuntras mer än något annat. Spontanidrotten är mycket social, då det skapas en atmosfär hos atleten som gör det roligare och drivs då av inre motivation till att fortsätta idrotta. Detta gäller inte bara lagidrottare utan också för individuella idrottare där sällskap på träning kan hjälpa till med motivationen. Tillgängligheten till idrottshallar har stor betydelse. Hallarna var alltid öppna för barnen om de vill hålla på med idrott och gav dem frihet till att träna upp kreativitet som de inte fick på sina organiserade träningar. En stödjande miljö för att utföra det kreativa i idrotten spelar också en mycket stor roll. Till slut har närheten till äldre spelare hjälpt idrottarna att utveckla sitt spel, men också till att se dem på träningar själva. Den andra delen i resultatet handlar om sambandet mellan spontanidrott och organiserad idrott. Där tar de upp tre länkar mellan spontanidrott och organiserad idrott. Den första sambandet är att kulturella värden och om träningen och lek finns inom dessa värden så är det mycket möjligt att det kommer bli en norm för de yngre idrottarna. Det andra sambandet är om samhället värderar hårt arbete, uppmuntrar och belönar folk som följer värdena kommer de yngre också följa dem. Det tredje sambandet är att om allt som nämndes innan är normer i samhället kommer det att finnas möjligheter för de yngre att lyckas i framtiden.

1.2.6 Att bli och utvecklas som tränare

Det kan också finnas olika anledningar till varför spelare bestämmer sig för att bli tränare. I en avhandling av Fahlström (2001) var det två faktorer som visade sig mer viktiga än andra. Den ena var att någon familjemedlem höll på med ishockey, då oftast var det fadern som var förebilden. Den andra anledningen var den starka tradition som ishockey hade i den orten som individen bodde i sina yngre år, där som många tränare i den studien höll på med flera bollsporter men till slut valde dem att satsa på ishockey (Fahlström 2001, s. 77 – 80).

Det är inte alla som kan bli tränare på elitnivå men inte får möjligheten på grund av olika anledningar. En väg som har visat sig vara framgångsrik är att ha varit spelare på en hög nivå

innan tränarkarriären börjar. Då yngre personer har fått en tränarroll inom elitidrotten efter en avslutad spelarkarriär, men äldre tränare har fått arbeta med yrket i flera år på lägre nivå (Meckbach 2016, s. 133).

Att gå direkt in som huvudtränare är sällsynt men händer. Den vanligaste vägen för den nya tränaren är att vara assisterade tränare i början av sin nya karriär inom sporten. Oavsett vilken väg man tar är det mycket vanligt att det tilldelas en mentor till att vända sig till med frågor och för stöd (Meckbach 2016, s. 134). Detta samarbete har visat sig vara väldigt framgångsrikt i utvecklingen av tränarna där den äldre delar med sig av sina erfarenheter. Det kan också vara utvecklande för nya den tränaren att lära känna andra tränare inom idrotten och utvecklas utifrån andras erfarenheter som är eller har varit i samma situation (Mallett, Rossi & Tinning, 2008). Fahlström (2001) tar också upp detta ämne där tränare som han intervjuade tyckte att erfarenhetsutbyte spelade mer roll än någon utbildning. I studien tas också upp att gamla spelarefarenheter hos tränaren kan hjälpa dem att få sina spelare att lyssna mer på sig och förstå spelet mer än vad någon som inte har spelat ishockey skulle annars göra (Fahlström 2001, s. 88–92).

1.2.7 Att arbeta som ishockeytränare

Att arbeta som ishockeytränare kan vara annorlunda beroende på vilken nivå laget befinner sig i, vad för krav föreningen har satt, vilka krav spelarna sätter på sin tränare och vilka resurser föreningen har till att driva verksamheten. Lag som spelar i de högre divisionerna har mer resurser än de i det lägre och kan då anställa fler personer till att utdela uppgifter på. De lag i lägre divisionerna har ibland bara en anställd på hel- eller deltid och då läggs alla uppgifter på den personen som att boka resor, ta ansvar för ungdomslag i föreningen och spelarekrytering (Fahlström 2001, s. 107–110).

Enligt det 147 ishockeytränare som svarade på Fahlströms enkät ansågs det att de tre viktigaste delarna som tränare var att planera träningar, motivera spelarna, skapa laganda och leda träningen. Spelare och styrelsemedlemmar tycker tränarnas viktigaste uppgifter också var att leda laget under matcher. Att tränare tycker att planera och leda träningen ses som den viktigaste uppgift i deras arbete är inte överraskande. Den aktiviteten är den vanligaste som laget genomför tillsammans, trots att det spelas fler matcher i högre divisioner då tränar lagen mer frekvent. Däremot tycker spelare att den viktigaste uppgiften är att leda under matcher. De anser att tränaren får arbeta mer då en vad det görs på träning. Före och under match

behöver tränaren kunna ta svåra beslut både angående hur laget ska spela och vilka som ska spela (Fahlström 2001, s. 110–112).

1.3 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna studie är att beskriva och undersöka det isländska herrlandslaget i ishockey, dess utveckling och framtida utmaningar enligt landslagstränare. Följande frågeställningar kommer att vara i fokus:

- Hur har tränarna arbetat med utvecklingen av ishockeylandslaget?
- Vad krävs enligt tränarna för att ishockeyn ska utvecklas på Island?

2. Metod

Målet med denna studie är att ta fram resultat som kan hjälpa det isländska herrlandslaget i ishockey att höja sin nivå så att sporten på Island kan i sin helhet utvecklas.

För att kunna välja vilken metod som besvarar frågeställningarna bäst behövs det först redas ut om forskningen är kvalitativ eller kvantitativ. I en kvalitativ studie utgår forskarna ifrån en frågeställning med syftet att förstå eller hitta mönster kring hur människor resonerar, agerar, särskilja och urskilja varierande handlingsmönster. Med en kvantitativ studie vill forskarna däremot omvandla informationen till siffror och mängder, vilket ger svar så som hur ofta, hur många och hur vanligt (Trots 1997, s. 15–16). Målet med denna studie är att skapa en bild av tränarnas åsikter och förslag. Det blir därför naturligt att genomföra en kvalitativ studie.

2.1 Val av metod

Metodvalet för denna studie är av kvalitativ art och datainsamlingen sker via intervjuer. Intervjuerna är halvstrukturerade, det vill säga de erbjuder både en struktur där frågorna ställs utifrån en intervjuguide och flexibilitet med möjlighet till uppföljningsfrågor (Thomas, Nelson & Silverman 2015, s.375–376; Gillham 2008, s. 103). Valet att genomföra halvstrukturerade intervjuer är för att få till mer ingående svar med hjälp av uppföljningsfrågor. Detta hade inte kunnat uppnås om intervjuerna var mer strukturerade då svaren blir mer av en muntlig enkät, eller om den var ostrukturerad. I den senare intervjuformen tenderar samtalet att sväva i väg ifrån ämnet och den som blir intervjuad glömmer bort vad intervjun avser att avhandla. Det negativa med den halvstrukturerade intervju är att den tar tid, kräver noggrann förberedande, genomförande och efterarbete (Gillham 2008, s. 113–115). Metoden kan medföra många positiva aspekter som kan hjälpa till med att besvara studiens syfte, vilket överväger den tidsåtgång som metoden kräver.

2.2 Urval av deltagare

Deltagarna i denna studie ska ha arbetat som landslagstränare för det isländska herrlandslaget i ishockey någon gång mellan åren 1999–2018 och vara äldre än 18 år. Ett personligt mail (bilaga 4) skickades ut till tänkbara deltagare, fyra stycken, med ett bifogat missivbrev (bilaga 5). Urvalet som skedde var ett riktat urval samt ett bekvämlighetsurval. Ett sådant urval är enligt Hassmén och Hassmén (2008, s. 107-111) baserat på personer i samma

omgivning som forskaren och valt för att ge bästa möjliga information till studien.

2.3 Studiens genomförande

Innan intervjuerna genomfördes skapades en intervjuguide och en pilotintervju genomfördes innan de riktiga intervjuerna gjordes. Pilotintervjun gjordes på en före detta ungdomslandslagstränare i ishockey för Island. Valet av denna person berodde på att vederbörande är väl insatt i den isländska ishockeykulturen och i ämnet som uppsatsen handlar om. Pilotintervjun gjordes på svenska. Utifrån den gjordes ändringar i intervjuguide, såsom ordningen på frågorna och flera frågor tillkom.

Alla intervjuerna utfördes ansikte mot ansikte i en miljö där de intervjuade kände sig bekväma. Samtliga intervjuer genomfördes på svenska respektive engelska utifrån intervjupersonen behov och spelades in med en mobiltelefon. De informerades om sina etiska rättigheter och hur resultatet skulle presenteras i studien innan intervjun startade. Ingen tidsbegränsning sattes för att inte frammana press på kortfattade och snabba svar. Den första intervjun gjordes 1:a december och den andra gjordes 9:e samma månad. Dom sista två intervjuerna gjordes samma dag, 10:e december. Genomsnittlig tid på intervjuerna var 53 minuter.

De inspelade intervjuerna transkriberades ordagrant på engelska från mobil över till dator och översattes därefter till svenska. Intervjuerna har nedtecknats och ett textmaterial har erhållits, vilket är studiens empiri. Utifrån transkriberingen genomfördes en analys, det transkriberade material som var på engelska och var relevant till studiens resultat översattes till svenska och sammanställning av resultaten skrevs på svenska.

2.4 De sju stegen i studien

Metodvalet i föreliggande studie är kvalitativa intervjuer och enligt Kvale och Brinkman (2009) innehåller en intervjustudie sju steg; tematisering, design på studien, intervju, transkribering, analys, verifiering och rapportering.

- Tematisering: Alla intervjuer kommer att innehålla samma tema som motsvaras av studiens frågeställningar: Hur arbetade tränarna med utveckling av det isländska

ishockeylandslaget. Vad krävs enligt tränarna för att ishockeyn ska utvecklas på Island?

- Design på studien: Tränarna kontaktades efter urvalskriterierna (se 2.1 Urval av deltagare). Intervjuguiden byggdes upp så att mer allmänna frågor ställdes först och sen mer djupgående frågor för varje tema. Intervjufrågorna standardiserades med intervjuguide och ordningen på frågorna avgjordes utifrån de svar som tränarna gav vid frågan innan (se bilagor 2 och 3). Intervjupersonerna fick information om de fyra forskningsetiska kraven, informations-, samtycket-, konfidentialitets- och nyttjakravet. (Se 2.7 Etiska överväganden för en utförligare beskrivning)
- Intervju: Frågor har ställts med möjlighet med öppna svarsalternativ och undvikits att leda intervjupersonen på en speciell linje. Intervjuerna utförs både på engelska och svenska och finns en intervjuguide för bägge språken (se bilaga 2 och 3)
- Transkribering: Alla intervjuerna skrevs ner ordagrant. Från inspelning till dator.
- Analys: Vissa delar i intervjun vid transkriberingsfasen utelämnades om svaren inte besvarade studiens syfte (se rubrik 1.3 Syfte). I analysfasen har de två frågeställningarna använts för datainsamlingen.
- Validering: Den mall som Kvale och Brinkmann (2012, s. 267) presenterar valdes för den har använts under hela processen kontinuerligt vilken medför en kvalitetskontroll.
- Rapportering: Rapporteringen av resultaten kan läsas i resultatdelen i studien (se rubrik 3. Resultat).

2.5 Analyser

Bearbetningen av den insamlade data bygger på de fyra intervjuerna. Allt datamaterial transkriberades utifrån de ljudinspelade samtalen mellan författaren och respondenterna. Det transkriberade materialet lästes igenom flera gånger, enligt Patel och Davidson rekommendationer (2011, s. 121). Därefter analyserades data genom att finna nyckelord för att utröna områden/teman (Turner, 2010).

2.6 Trovärdighet och pålitlighet

Begreppen validitet och reliabilitet är välkända inom den kvantitativa forskningen. Dessa begrepp ersätts ofta med begrepp som trovärdighet och pålitlighet i den kvalitativa forskningen när resultaten i undersökningar diskuteras (Kvale och Brinkman 2009, s. 263).

Den kvalitativa forskningen bygger på forskarens egna tolkningar och reflektioner, därför blir det svårt att uppnå en hög extern reliabilitet. Det går att kontrollera reliabiliteten med stabilitetsundersökningar, med det menas att en annan forskare upprepar samma undersökning med samma procedur eller att en annan forskare tar del av de transkriberade material och får göra sina egna tolkningar. Om resultaten är likartade kan undersökningen anses ha en hög reliabilitet eller pålitlighet (Hassmén & Hassmén 2008, s. 136).

Det som talar för en hög pålitlighet och stärker reliabiliteten är att tränarnas deltagande har behandlats konfidentiellt, som gav förutsättningar för ärliga och pålitliga svar. För att uppnå en hög pålitlighet måste undersökningen vara upprepbar. Med att bifoga intervjuguiden både på engelska och svenska skapas förutsättningar för upprepning av undersökningen, det talar för en hög pålitlighet gällande undersökningens reproducerbarhet. Intervjuguiden skapar en tydlighet och alla tränarna svarade på samma frågor där som öppna frågor gjorde det möjligt för tränarna att utveckla sina svar (Kvale & Brinkman 2009, s. 259 - 263).

2.7 Etiska överväganden

Arbetet kommer att följa Vetenskapsrådets forskningsetiska principer. Informationskravet följs upp med att syfte och frågeställning presenteras inför intervjun och om att deltagandet är frivilligt, de måste inte svara på alla frågor och får avbryta när som helst under intervjuens genomförande. Samtyckeskravet kommer att följas genom att alla deltagare är över 18 år och att de har samtyckt att ta del i studien. Konfidentialitetskravet följs med att tränarnas namn inte kommer att nämnas i studien. Inte heller när de var landslagstränare och vilket jobb de har haft efter och innan. Nyttjandekravet följs med att påpeka för intervjupersonen att allt de säger endast används för att genomföra och erhålla resultat i denna studie (Vetenskapsrådet 2002, s.17). För att säkerställa intervjupersonernas anonymitet benämns de i resultatdelen som tränare 1 till 4.

3. Resultat

Resultaten kommer att presenteras utifrån studiens två frågeställningar: Hur har tränarna arbetat med utvecklingen av ishockeylandslaget? Vad krävs enligt tränarna för att ishockeyn ska utvecklas på Island? Inom respektive frågeställning framträder ett antal teman.

3.1 Tränarnas arbete med utvecklingen av ishockeylandslaget

3.1.1 Fysisk träning

Det som alla tränarna tyckte var förståelsen att den fysiska träningen spelade stor roll. ”Jag ville skapa en förståelse för att göra tester, man måste hålla sig trim” säger tränare 2. Tränare 3 arbetade mycket med den fysiska träningen enbart, inte bara för att spelarna skulle förbättra sin fysik men också den mentala sidan. Han menar att med fysisk träning blir spelarna mentalt starkare och kan då prestera bättre.

3.1.2 Utbildningsmaterial

Både tränare 1 och 2 gjorde utbildningsmaterial för både spelare och ledare. Tränare 1 gjorde material som riktades mot ledare. Ett pilottest gjordes som berörde grundläggande teknik, skridskoåkning. Detta var inriktat för ledare som tränar barn och nybörjare och skulle vara första steget i någon slags ishockeytränarutbildning och gjordes med förhoppning om att bygga vidare och få fler steg på utbildningen.

Tränare 2 tog fram ett fysiprogram för de spelare som var aktiva i ishockeylandslaget den tiden som han var huvudtränare.

3.1.3 Mer tid med landslaget

Alla tränarna tyckte att landslaget spenderar alldeles för lite tid tillsammans. Det var svårt att bilda något sofistikerat spel med den lilla tid som laget hade och få tillfällen som laget träffades. ”Vi gör svårare grejer i vårt spel i ungdomslagen i min förening och det är på grund av att vi har mer tid än vad landslaget hade [...] Jag ville förenkla det hur laget spelade och utnyttja det som var riktigt bra”, säger tränare 1.

På grund av för lite tid med landslaget tyckte tränarna att det blev svårt att bygga upp en relation med spelarna. Det är svårt att lära känna spelarna genom att endast observera matcherna via internetet påpekar tränare 2 och menar att en nyckel är att lära känna spelarna personligen för att veta vilka som kan spela ihop och inte.

Tränarna skulle gärna vilja ha fyra till sex träningsläger med landslaget över hela säsongen. De pratar då om att det då kan bli svårt att få alla spelare till att delta på alla träningslägren, eftersom de allra flesta spelare arbetar, studerar och har familj. ”Jag tror vi kan förbättra oss om vi har längre läger, en vecka eller tio dagar tillsammans. Men på grund av spelarnas sysselsättningar utanför ishockeyn måste vi köra kortare träningsläger över helgerna ” säger tränare 4.

Tränare 1 menar ”Att kunna använda fler helger för träningsläger skulle vara guld värt”. Vad gäller träningsammanskomster för landslaget menar tränare 4 att klubbarna ska få vara med och bestämma mer när träningslägren ska vara. Vidare lyfts att förbundet bör planera matcherna i ligan utifrån vad klubbarna har för önskemål för då går det att tidigt fastställa när landslaget kan träffas och genomföra träningsläger.

Tränare 2 vill också att förbundet ska börja använda sommar- och julloven för träningsläger av landslagsspelarna och ”då går det att bjuda in lag till Island också och spela matcher. Island ligger mellan Nordamerika och Europa så jag tycker det borde gå att göra rätt så mycket.”

De spelare som spelar utanför Island ska komma till träningslägren om det passar in i deras spelschema lyfter flera av tränarna. ”Finns pengarna så tycker jag att dem ska vara med” säger tränare 2. Om de spelare som spelar utanför Island kan komma höjs kvalitén på träningarna, men också så får hela laget göra en resa tillsammans.

Sen är det många spelare som är på träningslägret som vet att de inte kommer att komma med på grund av de spelare som spelar utanför Island. De spelarna skulle kunna inspireras av att vara på samma träning som de som spelar utanför Island.

(Tränare 1)

Ett längre sammanhållet träningsläger innan världsmästerskapet tycker tränarna är viktigt och dit alla spelarna i laget kommer. ”Det måste vara ett par veckor innan turneringen för återhämtningens skull och då kanske ett lättare läger rätt innan VM för att komma igång.”, säger tränare 1.

Tränarna nämner även att tiden som förbundskapten är ytterst kort för att hinna sätta en prägel på laget. Två år är hittills det längsta någon förbundskapten har suttit. ”Jag tycker två år är för kort, en tränare ska få tid till att bygga ett lag. Tre år kan vara en bra början och om organisationen, laget och spelarna försätter utvecklas kan han vara längre” säger tränare 4.

3.1.4 Landslagstränaren på Island

Ingen av dem som intervjuades bodde på Island under sin tid som landslagstränare. Landslagstränarna påtalade nackdelarna med att inte vara bosatta där. De menade att kontakten med spelare och möjlighet till att bygga en relation skulle ha underlättats samt att bygga laget mer grundligt. Tränare 2 säger:

Jag kunde se de allra flesta matcherna genom nätet, men man lär inte känna spelarna på något sätt, vad de går för eller motståndet. När jag bygger en femma går jag mycket på vem tar och ger energi och vilka kan spela ihop. Där måste du ha mer kännedom om spelarna än bara sett dem på matcher här och var.

Det skulle också göra det lättare att sätta press på spelarna, både de som försöker ta en plats i laget men också de som har varit med tidigare.

För vissa spelare hade det blivit givet att vara med i landslaget varje år och de tyckte inte att de behövde komma till landslagssamlingarna när de var. Hade jag varit på Island hade det kanske varit annorlunda, enklare att prata med spelarna då.

(Tränare 1)

Samarbetet mellan de olika landslagen skulle också förbättrats med att ha en landslagstränare för seniorlaget som bor på Island. De som tränar A-landslaget, J20-landslaget och J18-landslaget skulle kunna träffas mer kontinuerligt. Där kan dom diskutera vad varje landslag behöver för att utvecklas, vad som behöver förbättras och om det är några positioner som kräver mer utveckling exempelvis målvakter eller backar.

Som det var sagt här innan både vad gäller förbundets mål med att få in flera isländska ishockeytränare samt med att få in en utländsk tränare som kan bo på Island och vara en mentor för de yngre tränarna som senare tar över huvudtränarrollen.

Det gäller att hitta islänningar som är villiga att lära sig, kanske villiga att komma utanför Island, se och lära sig ishockey och sen jobba med förbundskaptenen som har varit på högre nivå. För att vara förbundskapten på Island ska man helst ha varit runt i världen, sätt och spelat mycket ishockey. Tittar man på många av dem äldre spelarna i landslaget är det inte många som har varit runt i världen och spelat ishockey.

(Tränare 2)

3.2 Vad krävs för att ishockeyn ska utvecklas på Island?

3.2.1 Bättre fysisk

Alla tränarna tyckte att de flesta spelarna i landslaget var i dålig fysisk form och ”var det ofta skillnaden ifrån att vinna medaljer på världsmästerskapen eller inte” säger tränare 3. Detta gäller även klubbblagen säger de. Tränare 1 menar att ”fysträning är nummer ett som ska satsas på i landslaget och klubbblagen.” och fortsätter ”det hänger ihop med konkurrens, det finns ingen. Det finns många spelare på Island som bara om de hade tränat mer fysiskt och effektivt hade kunnat spela division 1 ishockey i Sverige.” Tränare 4 uppmärksammar att spelarna på Island inte är professionella ishockeyspelare utan de har arbete eller skola och familj på sidan av ishockeyn, därav blir det inte mycket tid över för att träna extra utanför isträningarna. Han tycker vidare att klubbarna borde erbjuda träning under sommaren, speciellt i de yngre åldrarna för att bygga upp goda vanor, men också en förståelse för att extraträningens vikt kan leda till framgång i sporten.

Tränare 2 nämner att det krävs en röd tråd i fysträningen och ger förslag på hur det kan göras med att ha ett testläger för tänkbara landslagsspelare i början av säsongen och sen i slutet av säsongen. Med hjälp av dessa tester går det att se resultaten av den utförda träningen under säsongen och vad individuella spelare behöver förbättra över sommaren. Med detta skapas en röd tråd men också en krav- och kapacitetprofil för herrlandslaget.

3.2.2 Fler och bättre matcher

En ishockeyspelare som spelar på Island kan max spela 30 matcher under en säsong. Detta är för få antal matcher för att landslaget ska kunna utvecklas, men också för ishockeyn generellt på Island tycker tränarna. Tränare 3 nämner att den största utmaningen för honom som landslagstränare var att ”få fler matcher i ligan så att spelarna kunde få fler konkurrenskraftiga matcher.” En annan utsaga från tränare 2 lyfter samma problematik:

Jag tycker det är ingen lösning att möta varandra fler gånger, däremot om att blanda ihop lagen och spela helgturneringar. Jag ville ha in att J20 landslaget spelade i ligan, så när de skulle möta SA, tar man landslagsspelarna som är i Reykjavik. Sen när det laget möter Björninn, spelar landslagsspelarna ifrån SA och SR. Det blir då dem spelare från SA och Björninn som spelar när laget skulle möta SR. Då får man en rätt så bra blandning och det yngre spelarna som inte får så mycket speltid med seniorlaget i sin klubb får spela fler tuffa matcher.

Tränare 1 tror mycket på att möta utländskt motstånd och gärna kontinuerligt. Vidare menar han att de matcherna kan räknas in i den inhemska ligan.

Alla tränarna tar också upp fördelen med att landslaget måste spela fler matcher mot bättre motstånd. Tränare 1 berättade att:

Vi spelade internt på träningsläger och det är en sak, men att få riktiga matcher det tror jag är jätteviktigt, mot bra motstånd och mot turneringen tror jag det är viktigt att få bra matcher tätt in på varandra och i samband med tuffare belastning. För det blev en chock för många i stort sätt varje år man kom till VM.

Fler matcher skulle även hjälpa landslaget till att utveckla sitt spelsystem men också spelarnas spelförståelse, men det var något som tränarna upplevde att spelarna på Island inte var så bra på.

Reaktionstiden i vissa situationer är för långsam och många spelare åker bara mot pucken utan att tänka på varför och vad händer sen. Med fler matcher skulle spelarna hamna i olika situationer som sen går att prata om och ge feedback på.

(Tränare 4)

3.2.3 En person två roller

Landslagstränarna berättar om de förutsättningar de fick inför sina uppdrag. Framst var det att fokusera på spelartruppen inför världsmästerskapet och inte på att utveckla tränare och spelare i klubblagen. Att anställa en separat person som skulle arbeta enbart med utveckling av tränare och spelare i klubbarna skulle vara en pengafråga, ”finns pengarna så ja, då ska man självklart göra det, men med dem resurser som finns så skulle man hellre baka in det i förbundskaptenens arbete. Rollen blir inte bara att ta ut landslaget till turneringar och träningsläger, men också hur man ska utveckla” säger tränare nummer 1. Tränare 2 föreslår att när förbundskaptenen lägger av att den personen kliver upp i rollen som utvecklingsansvarig ”då får man rödtråd” säger han.

Ishockeyförbundets målsättning inför varje världsmästerskap var att tränaren som anställdes skulle enbart ta ut ett lag till turneringen ”och göra det bästa av situationen”, menade tränare 3. För att utveckla hockeyn på Island lyfter flera behovet av att ha en anställd som pekar med hela handen vilket tränare 2 uttrycker:

I och med att ishockey är så litet på Island, så tror jag att man skulle kunna nå ut väldigt bra med att ha en som säger; Nej nu gör vi så här. Men då måste alla klubbarna köpa att nu kommer det en kille från förbundet som bestämmer allt, så här gör vi, varje lag får bestämma hur de spelar i A-laget, men utbildningsmässigt så har man det mer som en hjälp.

Förbundets mål borde vara att utbilda och få in fler ishockeytränare, då alla huvudtränarna för de tre klubbarna på Island är utländska. Utvecklingsansvarig från förbundet skulle då kunna utveckla de yngre tränarna i klubbarna, vara ett slags bollplank för dem, tycker tränare 4. Den utvecklingsansvariga skulle kunna både åka runt i alla klubbarna och presentera ett visst utbildningsmaterial för varje nivå och visa att ”så här vill vi i förbundet att ni utbildar era spelare i den här åldern” säger tränare 2. Sen får alla klubbar och förbund sätta sig ner och utvärdera vad som kunde ha varit bättre och vad som var bra, tycker tränare 4.

Om det här ska fungera måste alla klubbarna samarbeta mer och bättre med varandra. Men alla tränarna lyfter problematiken med att klubbarna snarare jobbade mot än med varandra och med landslagsledningen.

Det är mycket viktigt att klubbarna och förbundet jobbar med varandra. De kan inte tro att den här klubben och förbundet försöker förstöra för sig. Nu måste de inte vara bästa kompisar men de måste kunna dela med sig av sina egna erfarenheter, vad de har gjort bra, vad kunde ha varit bättre och lyssna på andra. Det här tycker jag inte görs i dagen i ishockey på Island.

Tränare 4

3.2.4 Fler spelare måste utanför Island och bättre spelare in

Flera av tränarna lyfter problemet med att fler ishockeyspelare borde spela utomlands. De motiverar detta med att spelarna ska kunna utvecklas bättre och ishockeyn på Island måste få fler spelare spela utanför Island. Ligan är tyvärr inte bra, det är alldeles för få matcher för spelarna och tränarna i lagen är inte tillräckligt bra heller, påpekar både tränare 1 och 2. ”Drömmen vore självklart att ligan och tränarna vore så bra att spelarna inte behövde åka utomlands för att bli bättre ishockeyspelare”, säger tränare 4.

Många spelare på Island skulle kunna spela i Sverige i division 1 eller division 2 och det skulle gynna landslaget då det är tuffare konkurrens än vad det är på Island, enligt tränare 1 och 2. ”Men det gäller att hamna i rätt omgivning, de måste ha en tränare som har tålamod att låta dem spela in sig, bli vana vid tempot och taktiken” säger tränare 2. Vidare påtalar han ”Man ska egentligen bestämma var de ska, men inte ta vad som hest, förbundskaptenen måste nästan veta vem de har som tränare. Det är lite det som en förbundskapten sysslar mer, slussar ut spelare utan att urvattna ligan.”

Enligt tränare 4 måste även yngre spelare försöka ta sig till ett lag utomlands för att spela ishockey och samtidigt studera för att senare komma tillbaka till Island och på så sätt bidra till att göra den isländska seniorligan bättre.

Tränarna tycker också att de spelarna som inte kommer ifrån Island och spelar i ligan måste vara bättre. ”Jag tycker två till tre stycken utlänningar räcker, det kan vara fler så ligan går runt. Men de måste vara bättre än de isländska spelarna som finns redan i klubbarna” säger tränare 4. Det gäller att välja rätt spelare enligt tränare 2 ”det finns många lyxsökare, på Island är det mer att komma dit, man får sin vistelse betald, men där är det för många dåliga spelare.”

3.3 Sammanfattning av resultatet

Resultatet visade att tränarna under sin tid som förbundskaptener har jobbat med att utveckla den fysiska träningen, ge mer underlag för utbildningsmaterial samt försök att maximera tiden med landslagstruppen. Vilket har lett till förbättringar inom samtliga områden men mer finns kvar att göra.

Man ansåg att förbundet behöver tillsättas en utvecklingsansvarig och därmed också öka samarbetet klubbarna emellan. Landslaget behöver tillföras mer kunskap för att bygga god fysik, underlag för att ge möjlighet till fler och bättre matcher, mer tid ihop (med varandra i landslaget), mer influens av sin förbundskapten samt att ha ett större spelarutbyte med andra länder.

Vad som även nämndes är att många av dessa åtgärder är en kostnadsfråga och bland annat att många av de resurser som krävs saknas.

4. Diskussion

Syftet med denna studie var att beskriva och undersöka det isländska herrlandslaget i ishockey, dess utveckling och framtida utmaningar med hjälp av landslagstränare.

Utifrån ett analytiskt resultat identifierades tre områden om hur landslagstränarna arbetade med utvecklingen på landslaget under sin tid som landslagstränare och sex områden som tränarna anser att förändringar behöver göras inom för att det isländska ishockeylandslaget ska förbättras och utvecklas. Alla tränare tar upp i intervjuerna att mycket av det som diskuteras är en kostnadsfråga och att det isländska ishockeyförbundet inte har så mycket med resurser till exempel resor utomlands för att spela eller flyga in spelare till att delta på träningsläger.

Diskussionen kommer att inledas med en sammanfattade diskussion av resultaten utifrån de områden som utkristalliserades i resultatdelen. Vidare omfattar denna del en metoddiskussion och förslag till vidare forskning.

4.1. Förbättra fysiken

Resultaten visade att alla tränarna tyckte att de isländska hockeyspelarna behöver förbättra sin fysik och det var något som de alla arbetade mycket med under sin tid som landslagstränare. Två av tränarna vill införa tester för spelarna för att se hur deras fysik utvecklas under en säsong, men också för att se vad spelaren behöver förbättra mellan säsonger. Att börja testa spelarna mer frekvent då går det också att göra en krav- och kapacitetsprofil som visar vad krävs för att kunna vara en spelare i det isländska ishockeylandslaget. Nackdelarna med detta förslag är att spelarna kanske inte vill eller har tid till att utföra testerna. Som kom fram i resultaten är de inte professionella ishockeyspelare. Sin tid utanför ishockeyn används till arbete eller skolarbete men också väljer många av spelarna att vara med sina familjer på sin fritid. Spelaren erhåller ingen ekonomisk ersättning för att delta i landslaget och det kan vara en faktor till att de inte vill utföra tester på sin fritid.

En tränare ville ha två landslagssamlingar med fokus på att testa spelarnas fysik, en innan säsongen börjar och när säsongen var slut. Detta innebär mer kostnader för både förbundet och spelare att resa till och från lägren. Ett förslag kan vara att förbundet tar fram ett visst antal tester som det vill att spelarna ska utföra, som är enkla att standardisera och som spelarna kan utföra själva eller med en ledare i den föreningen de tillhör. Med detta sparas

både pengar hos förbundet och gör det enklare för spelarna att testa sig själva. Med kontinuerligt testande skapas också en krav- och kapacitetprofil. Detta kan även göras på yngre spelare i klubblagen. Detta resonemang överensstämmer med vad Halldorsson, Thorlindsson och Katovich (2014) argumenterar för att låta träningen bli en norm i sin miljö. Att förbundet tar fram ett antal tester kan ses som att det vill förbättra omgivningen för ishockeyspelare på Island, det visar att det bryr sig om deras utveckling. Att förbättra omgivningen är något som Halldorsson (2017) tar upp som en faktor till varför basket-, handboll- och fotbollslandslaget har haft de framgångar som de har haft de senaste åren.

Med att börja testa spelarna skapas en röd tråd för den fysiska träningen, tränarna lär känna spelarna mer, det blir lättare att följa deras utveckling men också vilka det är som utför den fysiska träningen. Utifrån denna studie visar resultaten på att förbundskaptenen kan välja spelare i landslaget som vill utvecklas och är redo att offra sin fritid för det. Det går i sammananda med de resultat som Hassnin, Light och Macfarlane (2008) kom fram till, det vill säga som tränarna i det nya zeeländska landslaget i rugby valde spelare utifrån deras arbetsmoral.

4.2 Flera matcher

Alla tränarna ville att både klubblagen och landslaget på Island skulle spela fler matcher. Fler matcher skulle kunna hjälpa spelarna till att förbättra sin spelförståelse. Med fler matcher går det att titta på fler spelsituationer för att ge feedback till den enskilde spelaren och utvärdera dem, detta kan hjälpa till att förbättra spelarnas spelförståelse men också spelarnas självförtroende, detta visade Ronglan (2007). I hans studie hade laget som han arbetade med spelat 47 matcher under ett år, det vill säga betydligt fler än det isländska ishockeylandslaget.

En spelare på Island spelar max 30 matcher på en säsong. Alla tränarna tycker det är för lite. De påtalar också att det är ingen optimal lösning att lagen möter varandra fler gånger. Förslaget som nämndes i resultatdelen (3.2.2) att fler och bättre matcher, är en idé som kan fungera för att öka antal matcher i ligan. Det förslag med att j20 landslagsspelarna ska vara ett lag också i serien kan vara en idé som förbundet kan ta in och diskutera internt. För att få in fler spelare i det laget kan de spelare som tillhör j18 landslaget ingå. Nu möts varje lag åtta gånger under en säsong och om det går att lägga till j20 landslaget skulle matcher i grundserien bli 24 i stället för 16. Med detta förslag blir det inte endast fler matcher i ligan, men också fler matcher för de yngre spelarna som kanske inte får lika mycket speltid i det lag det tillhör. Problemet med detta är dock vem ska betala kostnaden för detta lag, om det är förbundet som ska göra det eller är klubbarna. Om det sen någon gång kommer in ett nytt

seniorlag på Island kan det fortfarande vara bra att behålla j20 landslaget i ligan för att öka matcherna.

Att få utländska ishockeylag till Island eller att det isländska lagen reser utomlands blir en kostnadsfråga för varje enskild klubb, men om det finns en möjlighet att göra det vore det mycket bra menar flera av tränarna i studien. Tränarnas synpunkter med att möta utländska lag kan skapa nya spelmöjligheter, då spelarna inte möter samma spelare igen och igen, och ett fönster kan skapas för de isländska spelarna så att de kan visa upp sig för utländska lag. Förslagsvis kan det göras en eller fler helgturneringar, där som två eller fler lag kommer till Island och deltar. De isländska lagen skulle också kunna åka utomlands och delta i olika turneringar.

Det kan vara svårare att hitta motstånd för landslaget än vad det kan vara för klubbtag. Men det var något som resultatet visade att det behövs så att landslaget ska kunna bli bättre. Fler matcher kan utveckla landslaget spelsystem och sätter spelarna i fler spelsituationer mot bättre motstånd än vad dem är vana med.

Landslaget kan delta i helgturneringar och förbundet kan bjuda in landslag till Island för att delta. En annan möjlighet för landslaget är att möta utländska klubbtag i stället för landslag. Att möta landslag under en säsong kan vara svårt eftersom landslagsspelare i andra landslag kan vara upptagna med sitt klubbtag. Det blir en kostnadsfråga att delta i helgturneringar. Tränaren får se spelarna under match på nära håll men också under likare omständigheter som världsmästerskapet är.

4.3 Skapa en ny roll

Resultatet visade att det krävs att förbundet anlitar någon som har översikt med utbildningen på spelare och ledare för att både ishockeylandslaget och ishockeyn generellt på Island ska utvecklas. Detta som allt annat blir en kostnadsfråga igen. Det kan gå att dra ner kostnaden med att huvudtränaren för landslaget tar sig an den nya rollen. Det kommer innebära både för- och nackdelar om en person har två roller så som att det kan bli för mycket jobb för den personen. Det kan hjälpa att ha en person som har koll på allt, ishockey samhället på Island är inte stort, endast tre föreningar och inte så många ledare eller spelare i varje förening.

Den nya rollen kan kallas för "utvecklingsansvarig" som ansvarar för att ta fram material som förbundet vill att föreningarna utgår ifrån när det ska lära ut ishockey exempelvis skott- och skridskotekning. Den utvecklingsansvariga kan då också göra besök i klubbarna för att se om

planen fullföljs och få en bra bild på vilken nivå spelarna i den föreningen ligger på. För att kunna få en röd tråd i arbetet kan det som föreslås bland tränarna att förbundskapten tar över rollen som utvecklingsansvarig för att få en total översikt av ishockeyn på Island.

Utvecklingsansvarig kan också ta fram utbildningsmaterial för ledare och tränare. Då skapas en bild av hur förbundet vill att klubbarna ska leda och utveckla ishockeyn på klubbnivå. Detta material kan tas fram med hjälp av alla föreningar och blir då den utvecklingsansvariges uppgift att se till att alla tar del av materialet. Med att utbilda tränarna i föreningarna får han en bild av hur det ser ut på ledarsidan i varje förening. Han bildar då en relation till ledarna och kan bli ett bollplank för dem, hjälpa till om det kommer upp något problem, kan till och med komma in i föreningarna och hålla i träningar om det skulle krävas. Förbundskaptenen skulle i det här fallet fungera som en mentor, vilket Meckbach (2016) i sin studie antyder är viktigt för en tränares utveckling.

Med alla dessa förslag som nämns här ovan skapas en röd tråd i hur förbundet vill arbeta med utvecklingen av ishockey, både dess spelare och ledare. Det är en framgångsfaktor enligt Hassnin, Light och Macfarlane (2008), att arbeta efter en röd tråd och vara kontinuerlig i det arbete som man har. Det skapas också en bättre omgivning för ishockeyn på Island med att ha en person som har en översikt med utvecklingen. En bättre omgivning är också en framgångsfaktor enligt Halldosson (2017), men det var inte förrän Lars Lagerbäck blev huvudtränare för det isländska fotbollslandslaget som omgivningen förändrades och resultaten började komma för laget.

4.4 Hitta mer tid med landslaget

Genom intervjuerna togs det upp att det krävs mer tid tillsammans för att landslaget ska bli bättre. Öka antal träningsläger så att det blir mellan fyra till sex gånger under säsongen i stället för nuvarande tre gånger.

Resultaten visade även att det är svårt att få spelare till träningsläger på grund av deras sysselsättningar utanför ishockeyn så som familj, jobb och skola, vilket är ett problem. Eftersom ingen utövar ishockey på professionell nivå och därmed inte är avlönad tillräckligt för att kunna spela ishockey på heltid. En diskussion mellan spelare och förbund om vad som krävs för att få så många spelare som möjligt på träningsläger för att höja spelnivån. Det kan vara att förbundet hjälper till med resandet till och från lägret för de som kommer längre ifrån och hjälpa till med boende om det behövs. Förbundskaptenen kan presentera de spelare som är kallade till träningslägret tidigare så det blir lättare för spelarna att planera sin tid.

Föreningarna och förbundet behöver ha en dialog mellan varandra om när det lämpar sig bäst att ha träningsläger, då kan klubbarna planera sina träningsstider utifrån det. Det krävs också att föreningarna uppmuntrar spelarna att delta på träningslägret och i landslaget. Genom att ses oftare skapas också en starkare lagkänsla vilket skapar en trygg och stödjande miljö. Enligt Halldosson, Thorhildsson och Katovich (2014) har det påvisats att genom en ökad känsla av trygghet skapas också utrymme för allt kreativare spelare. Ett förslag kan vara att föreningen får en viss summa pengar för varje spelare som deltar på träningslägret och i landslaget. Då skapas en målsättning för föreningarna att utbilda sina spelare så att de blir kallade till träningslägret och uppmuntrar sina spelare att delta för att då kan föreningen få in pengar. Det skapas också en tävling mellan varje förening om att skicka så många spelare som möjligt till träningslägret.

Ett träningsläger ska vara tidigt på säsongen, augusti eller september, som är tre till fyra dagar långt och gärna med en eller två matcher också. Tillfälle nummer två som landslaget träffas blir i november, med ett träningsläger på två dagar med match båda dagarna. Det tredje tillfället blir mellan jul och nyår, där som landslaget deltar i en turnering. Fjärde tillfället blir ett längre läger, fyra till sex dagar, gärna utomlands med tre veckor kvar till världsmästerskapet går av stapeln. Det femte och sista träningslägret är på plats där som världsmästerskapet går med två till tre dagar kvar tills turneringen börjar. Här samlas landslaget fem gånger innan VM med både längre och kortare träningsläger med matcher, som tränarna ville ha det. Nackdelen med detta är att vissa träningsläger blir långa och det kan vara svårt för spelare att få semester ifrån sitt jobb och igen blir det en kostnadsfråga för förbundet.

4.5 Att ha en landslagstränare på Island

I resultatet nämnde tränarna att inte bo på Island skapade problem, då samtliga i studien kommer från ett annat land. Detta kan vara svårt med inhemsk tränare som landslagstränare, då det inte finns så många ishockeytränare på Island som är inte anställd av en förening. Det skulle gå att ha en tränare från en förening som landslagstränare men det kan bli komplicerat när det kommer att välja ut spelare till landslaget och vederbörande kan lätt bli ifrågasatt om någon spelare inte kommer med.

Förbundet kan ta in någon etablerad tränare från ett annat land som är redo att arbeta med ishockeytränare på Island, och utveckla den för att senare kunna ta över landslaget som huvudtränare. Meckbach (2016) tar upp att det är ett framgångsrikt sätt att utveckla nya och yngre tränare. Som kom fram tidigare då har det endast varit en tränare för landslaget som har

varit isländsk. Den som kommer in blir en slags mentor för den isländska tränaren. Detta kan krävas några årsarbete, men det är något som enligt resultaten kan gynna landslaget. Som tidigare har nämnts har ingen förbundskapten för det isländska ishockeylandslaget varit längre än två år. I studien av Halldrosson (2017) nämns det att Lars Lagerbäck tog över fotbollslandslaget 2011 och sluttade 2016. Att ha en isländsk tränare som bor på Island gör det lättare för spelarna på Island att kommunicera med spelarna, han känner till klimatet och ishockeykulturen på Island på ett sätt som en utländsk tränare inte gör. Nackdelen med att ha en isländsk landslagstränare idag är att det blir svårt att hitta någon som inte har koppling till en förening och vara helt opartisk när det kommer till landslagsvalet.

Att landslagstränaren är bosatt på Island kan också spara pengar för förbundet då det inte behöver betala lika stor resekostnad när det kommer till träningsläger på Island och det går att ha fler träningsläger med tränaren på plats. Då går det att investera de pengarna i att hjälpa spelarna att ta sig till träningsläger istället. Med att landslagstränaren bor på Island blir det lättare för honom att kontakta spelarna snabbare, träffa dem ansikte mot ansikte, i stället för telefonsamtal eller mailkontakt. Det blir också lättare för honom att se spelarna spela match, att komma och se hur det betar sig på träningar. Det blir då också lättare för honom att utföra tester på spelarna, vilken framkom i resultatet (4.1) som en viktig del i utvecklingen.

4.6 Fler spelare utomlands och bättre spelare in

Enligt tränarna krävs det att landslaget har spelare som återfinns i utländska lag för att landslaget ska förbättras. Med att ta sig utomlands får spelarna fler matcher, möter bättre motstånd, fler träningstillfällen och erfarenhet av annan ishockey än vad som spelas på Island. Studiens resultat pekar i samma riktning som Bauer och Lehmann (2008) argumenterar för i sin studie, det vill säga om fler spelare är verksamma utanför den inhemska ligan förbättras landslaget.

Det kan vara svårt att ta sig utomlands för spelare. Det blir en kostnadsfråga men också en tålamodsfråga, där som saker kanske inte går som förväntat i början och spelarna vill då åka hem i den trygghet som det hade. Resultatet visar att det gäller att hamna i rätt omgivning med en tränare som tror på spelaren. Landslagstränaren kan hjälpa till med att få spelare utomlands och är det en fördel med att då känner han till vilken tränare det är som tar emot spelaren som förenklar kommunikationen mellan tränarna.

Resultatet visar att spelare bör ta sig utomlands i tidig ålder, gärna vid gymnasieålder och då både gå i skolan och spela ishockey. För att senare åka tillbaka till Island och förhoppningsvis kunna förbättra ishockeyn på Island med sin erfarenhet av att spela utomlands.

Bauer och Lehmann (2008) argumenterar för det att utländska spelare kan göra den inhemska ligan bättre och på så sätt förbättras landslaget också med att de delar med sig av sin kunskap. Resultatet visar att föreningarna på Island måste tänka mer efter vilka spelare de tar ut till landslaget, de ska vara bättre än de spelare som redan finns och kunna dela med sig av sin kunskap för att utveckla spelarna men även sporten.

4.7 Metoddiskussion

Kvalitativa intervjuer användes för att besvara studiens syfte och frågeställningar. Intervjuerna gav svar på frågeställningarna som gjorde det möjligt att presentera ett resultat. Det betyder att metodvalet var relevant för studien.

Intervjugenomförandet är en viktig faktor i självkritiken. Brist på erfarenhet i intervjusituationer kan ha påverkat svaren som tränarna gav, där mer erfarenhet sannolikt skulle kunna ge mer utförliga svar. Intervjuerna kan också ifrågasättas i förhållande till frågornas relevans och öppenhet. Med hjälp av en pilotintervju med en kunnig person i området och synpunkter ifrån den person gick det att säkerställa intervjuguidens relevans och stärka pålitligheten för studien.

En fördel med antalet deltagande vid studien är att det perspektivet på Islands ishockey kommer från fyra olika tränares inblickar, vilket ökar studiens tillförlitlighet. Det hade varit önskvärt att ha fler deltagare. Med fler deltagare hade resultaten kunnat säkerställas mer och givit fler nyanser på det som undersöktes i studien. En faktor till varför fler tränare inte kontaktades var tidsbegränsningen för studiens genomförande samt svårigheten att nå tidigare tränare. Fördelen med att bara fyra intervjuer genomfördes var däremot att det fanns mer tid att bearbeta transkriberingen än om antalet intervjuade hade varit fler. Det intressanta är också att samtliga tränare har givit snarlika svar trots att det gått några år mellan var och en av deras uppdrag som landslagstränare.

Det går att ifrågasätta studiens resultat eftersom att jag har en relation till de tränare som intervjuades och kanske var det något som de inte berättade på grund av det. Samtidigt hade de kanske inte sagt de saker som kom fram till en främling som är okunnig om ishockeyn på Island och dess samhälle.

4.8 Vidare forskning

Då det inte finns någon tidigare forskning om ishockey på Island kan denna studie förhoppningsvis vara en grund till vidare forskning om vad som krävs för att utveckla sporten.

En studie som skulle kunna vara av intresse är att intervjua landslagstränare för damlandslaget och ungdomslandslagen. Den skulle kunna komplettera och ge en helhetsbild om hur ishockeyn på Island ser ut och vad som krävs för att sporten ska utvecklas.

Vidare kan man genomföra en studie med före detta ishockeyspelare för att få deras version och upplevelse av systemet som de har verkat inom. Det skulle även vara mycket intressant att göra en studie med aktiva spelare och ta reda på deras synpunkter om vad som krävs för att ishockeyn på Island ska utvecklas.

En longitudinellstudie som varar över en säsong eller flera där spelare som deltar på träningsläger för landslaget får svara på enkätfrågor om hur deras upplevelse var dels om träningslägret men också frågor om ishockey och dess utveckling på Island kan vara intressant.

Vidare bör man även undersöka hur andra länder arbetar med utvecklingen av ishockey och landslagen för att få internationella inblickar och hämta ny inspiration därifrån som tros kunna främja Islands system.

5. Slutsats

Utifrån studiens resultat kan en slutsats dras att det finns många områden som måste förbättras för att det isländska herrlandslaget i ishockey ska kunna höja sin nivå och kvalificera sig till en högre grupp på VM. Förbättring av fysiska kvaliteter måste förstärkas hos de enskilda spelarna vilket i sin tur kommer generera i att ishockeyn på Island utvecklas. Utifrån önskemål från intervjupersoner behöver förbundet ta ställning till hur mer tid ska skapas för landslagstruppen i syfte att skapa bättre sammanhållning, se över möjligheterna till att spela fler matcher och hjälpa spelare att öka möjligheterna att spela utomlands. För att kunna bearbeta detta behövs mer resurser och ekonomiska möjligheter ses över hos både föreningar och förbundet.

Käll- och litteraturförteckning

Bauer, D, G. & Lehman, S. (2008). Dose the mobility of football players influence the success of the national team? *IIIS Discussion Paper, no. 217*. (1) Finns online:
https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=980936##

Eliteprospects

<https://www.eliteprospects.com/team/1697/iceland/2017-2018> [07-01-2019]

Eliteprospects

<https://www.eliteprospects.com/team/1697/iceland/2007-2008> [07-01-2019]

Fahlström, G, P. (2001). *Ishockeycoacher: En studie om rekrytering, arbetet och ledarstil*.
Diss. Umeå: Umeå Universitetet.

Gillham, B. (2008). *Forskningsintervju: tekniker och genomförande*. 1. Uppl. Lund:
Studentlitteratur.

Hagstofa Íslands (2018-03-28) Mannfjöldi

http://px.hagstofa.is/pxis/pxweb/is/Ibuar/Ibuar_mannfjoldi_1_yfirlit_Yfirlit_mannfjolda/MAN00000.px/table/tableViewLayout1/?rxid=545c21cc-8f03-45d6-a88f-3d228a7a3b9a
[09/10/2018]

Hagstofa Íslands (2018-03-28) Mannfjöldi

http://px.hagstofa.is/pxis/pxweb/is/Ibuar/Ibuar_mannfjoldi_1_yfirlit_Yfirlit_mannfjolda/MAN00000.px/table/tableViewLayout1/?rxid=a838b90b-831f-4eed-8f78-b60f67d4156c
[09/10/2018]

Halldorsson, V. (2017). *Sport In Iceland – How Small Nations Achieve International Success*.
London & New York: Routledge.

Halldorsson, V., Thorlindsson, T. & Katovich, A, M. (2014). The Role of Informal Sport:
The Local Context and the Development of Elite Athletes, in Norman K.
Denzin (ed.) *Revisiting Symbolic Interaction in Music Studies and New Interpretive
Works (Studies in Symbolic Interaction, Volume 42)* Emerald Group Publishing Limited,
pp.133 - 160

Hassanin, R., Light, L. R. & Macfarlan, A. (2018). Developing 'good buggers': global implications of the influence of culture on New Zealand club rugby coaches' beliefs and practice. *Sport in Society*, 21 (8), ss. 1223–1235.

Hassmén, N. & Hassmén, P. (2008) *Idrottsvetenskapliga forskningsmetoder*. 1. Uppl. Stockholm: SISU idrottsböcker.

Jónsson, K. (2018). Meistararnir láta gott heita. *Íþróttir – Morgunblaðið*, 106 (53), s. 1.

Kvale, S & Brinkman, S. (2009). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. 2. Uppl. Lund: Studentlitteratur.

Mallett, C., Rossi, T. & Tinning, R. (2008). *Knowledge network and Australian Football League coach development: People of influence*, Queensland University of Technology.

Meckbach, S. (2016). *Mästarcoacherna: Att bli, vara och utvecklas som tränare inom svensk elitfotboll*. Diss. Göteborg: Göteborgs Universitet.

Patel, R. & Davidson, B. (2011). *Forskningsmetodikens grunder: att planera, genomföra och rapportera en undersökning*. 4. Uppl. Lund: Studentlitteratur.

Ronglan, T, T. (2007). Building and Communication Collective Efficacy: A Season-Long In-Depth Study of an Elite Sport Team. *The Sport Psychologist*, (21), ss. 78-93.

Skautafélag Akureyrar

<http://www.sasport.is/is/um-felagid> [09/10/2018]

Skautafélag Reykjavíkur (2018-06-09) Saga Skautafélags Reykjavíkur

<https://skautafelag.is/saga-skautafelags-reykjavikur/> [09/10/2018]

Thomas J.R., Nelson J.K. & Silverman, S.J. (2015). *Research Methods in Physical Activity*. 7th ed. Champaign, IL: Human Kinetics.

Trots, J. (1997). *Kvalitativa intervjuer*. 2. Uppl. Lund: Studentlitteratur

Turner, W, D. (2010) Qualitative Interview Design: A practical Guide for Novice Investigators. *The Qualitative Report*, 15 (3), ss. 754 – 760.

Vetenskapsrådet. (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Stockholm: Elanders Gotab.

Bilaga 1. – Litteratursökning

Vilka sökord har du använt?

Hockey, Iceland, Sport in Iceland, icehockey, leadership, coach, coaching elite athletes, elite coaching

Var har du sökt?

Google Scholar
Pup Med
Sportdiscus

Sökningar som gav relevant resultat

Google Scholar * Sport in Iceland, icehockey*

Kommentarer

De allra flesta artiklar som jag har använt har jag hittat utifrån andra artiklar referenslistor. Boken, Sport In Iceland – How Small Nations Achieve International Success, köptes när den kom ut och gav relevanta artiklar.

Bilaga 2 – Frågeguide på svenska

Kan du berätta om dig och din karriär inom ishockey?

- Som spelare
- Som tränare

Kan du berätta om din tid om som landslagstränare för det isländska hockeylandslaget?

- svårigheter
- utmaningar
- vad bidrog du med

Kan du beskriva din upplevelse av ishockeyn på Island?

- positiva erfarenheter
- negativa erfarenheter

Vilka erfarenheter har du av de isländska ishockeyspelarna?

- positiva erfarenheter
- negativa erfarenheter
- utmaningar

Vad anser du behövas göras för att landslaget ska kunna höja sin nivå?

- Fler matcher?
- Fler träningsläger/samlingar?
- Landslagstränare som bor på Island?
- Fler spelare utan för den inhemska ligan?

Vad för slags ledarskap tror du behövs för det isländska ishockeylandslaget?

Hur arbetade du med utveckling av ishockeyn på landslagsnivå?

- Individuell feedback?
- Vilken är din inställning till yngre respektive äldre spelare
- Bör junior landslagen spela samma system som A-landslaget?

Vad anser du behövs göras för att utveckla ishockeyn i sin helhet på Island?

- Fler matcher i serien?
- Fler/bättre importörer?
- Någon slags utvecklingsansvarig/sportchef?
- Något mer som du vill ta upp?

Bilaga 3 – Frågeguide på engelska

Can you tell me about you and your ice hockey carrier?

- As a player
- As a coach

Can you talk about your time as a coach for the Icelandic national team?

- Difficulties
- Challenges
- What was your contribution

Can you describe your experience with ice hockey in Iceland?

- Positive
- Negative

How was your experience with the ice hockey players in Iceland?

- Positive
- Negative
- Challenges

What do you think needs to be done so the national team can reach new heights?

- More games
- More camps
- Coach who lives in Iceland
- More players playing abroad

What type of leadership do you think the national team needs?

How did you work on developing the national team?

- Individual feedback
- What's your thoughts on younger respective older players
- Should the junior national teams play the same system as the senior national team?

What do you think needs to be done to develop ice hockey in Iceland?

- More games in the season
- More/better imports
- Some kind of a GM/player development
- Something else you would want to mention?

Bilaga 4 – Missivbrev på svenska

Hej!

Jag är en student vid Gymnastik- och idrottshögskolan i Stockholm och läser tränarprogrammet. Jag läser på mitt sista år på högskolan och skriver en C-uppsats som ska kunna ge mig kunskap och inspiration i mitt kommande yrke. Min förhoppning är att du vill vara en del i detta arbete och delta i studien. Jag väljer att kontakta dig för att du representerar urvalet i studien.

Vad är studiens syfte?

Syftet med studien är att undersöka det isländska herrlandslaget i ishockey dess utveckling och framtida utmaningar. Undersökningar kommer att grunda sig i kvalitativa intervjuer. Om du så väljer att delta rör det sig om ett intervjutillfälle (max en timme) där vi genom semi-strukturerade intervju samtalar om din tid som landslagstränare och vad du inser behöver göras för att herrlandslaget i ishockey ska kunna utvecklas och nå en högre nivå.

Vid studien kommer jag utgå ifrån Vetenskapsrådets forskningsetiska principer. Med det menas att din medverkan i studien är självklart frivillig samt att du under hela processen har rätten till att dra tillbaka din medverkan och/eller inte svara på vissa frågor under intervjun. Medverkan kommer att vara anonym och är det endast undertecknad som kommer att ta del av det insamlade materialet som förövrigt endast kommer att användas i samband med denna studie.

Har du frågor eller funderingar tveka inte att höra av dig!

Tack på förhand! Med vänlig hälsning

Snorri Sigurbergsson

Bilaga 5 – Missivbrev på engelska

Hi!

I am a student at The Swedish school of sport and health sciences and majoring in coaching. I am at my last year and writing my final thesis right now that which purpose is to give me new knowledge and inspiration in the field of coaching. My hope is that you want to part of this work and participate in my study. I am contacting you because you represent the selection of the study.

What is the aim of the study?

The aim of the study is to research how the Icelandic man's national team in ice hockey has developed and what future challenges it encounter. The study will be based on qualitative interviews. If you chose to participate, it would be through an a semi structured interview (one-hour max), where we would have a conversation about your time as a national team coach of Iceland and what you think needs to be done so the national team and reach new heights.

The study will be based on the research ethical principles of the Swedish Research Council. That means your participation is voluntary and that you have the right to draw your participation back at any time and you don't have to answer the questions if you don't want to. Your participation is going to be anonymous and only me, the researcher, will take part of the data that is collected, that will also only be used for this study.

If you have any questions, don't hesitate to contact me!

Best regards

Snorri Sigurbergsson